

Genfødelsesprocessen

Kongen¹ sagde: 'Man vandrer ikke over, ærede Nāgasena, og dog genfødes man?'

'Ja, høje konge, man vandrer ikke over, og dog genfødes man.'

'Hvorledes, ærede Nāgasena, genfødes man uden at vandre over? Giv mig et eksempel.'

'Sæt nu, høje konge, at en eller anden mand tændte en lampe fra en anden lampe. Er denne lampe mon, høje konge, vandret over fra den anden lampe?'

'Nej, herre.'

'På netop samme måde vandrer man ikke over, høje konge, og dog genfødes man.'

'Giv mig yderligere et eksempel.'

'Husker du, høje konge, da du var dreng, at du lærte et eller andet vers i nærværelse af din poesilærer?'

'Ja, herre.'

'Er dette vers mon, høje konge, vandret over fra din lærer?'

'Nej, herre.'

'På netop samme måde vandrer man ikke over, høje konge, og dog genfødes man.' (*Milindapanha* 71)

Kongen sagde: 'Ærede Nāgasena, hvem er det, der bliver genfødt?'

Den ærværdige munk sagde: 'Navn og form (*nāma-rupa*, dvs. individet) bliver genfødt, høje konge.'

'Er det nu selve denne navn og form, der bliver genfødt?'

'Nej, høje konge, det er ikke selve denne navn og form, der genfødes. Men gennem denne navn og form udfører man en gerning (*karma*) - god eller slet. På grund af denne gerning genfødes en anden navn og form.'

¹ Kong Milinda (Menander)